

Rolnummer 288

Arrest nr. 42/92
van 13 mei 1992

A R R E S T

In zake : het beroep tot vernietiging van artikel 90, § 2, 3°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, ingesteld door Philippe Vande Casteele en medeverzoekers.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. Delva en I. Pétry, en de rechters L. De Grève, L.P. Suetens, M. Melchior, H. Boel en P. Martens, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter J. Delva,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van het beroep*

Bij verzoekschrift, aan het Hof overgezonden bij op 15 juni 1991 ter post aangetekende brief, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 90, § 2, 3°, van het decreet van de Vlaamse Raad van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, door :

- Philippe Vande Castele, Klamperdreef 7, 2900 Schoten, burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de polytechnische afdeling van de Koninklijke Militaire School (K.M.S.);

- Eric Kenis, verblijvende in de CTM Belge, BP 490, Kigali - Rwanda, burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de polytechnische afdeling van de K.M.S.;

- Johan Bel, Denystraat 34, 3400 Tienen, burgerlijk ingenieur met wetenschappelijke graad, afgestudeerd aan de K.U.L. in beginsel op 15 juli 1991, burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de polytechnische afdeling van de K.M.S.;

- Thierry Jacobs, Au Freschaux, 5340 Gesves, burgerlijk ingenieur met wetenschappelijke graad, afgestudeerd aan de ULg in beginsel op 15 juli 1991, burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de polytechnische afdeling van de K.M.S.;

- Luc Rabet, Dorenstraat 20, 3020 Herent, burgerlijk ingenieur met wetenschappelijke graad, afgestudeerd aan de K.U.L., burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de polytechnische afdeling van de K.M.S.;

- Patrick Verlinde, Kwadensteenweg 73 bus 605, 3800 Sint-Truiden, burgerlijk ingenieur met wetenschappelijke graad, afgestudeerd aan de K.U.L., burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de polytechnische afdeling van de K.M.S.;

- Alain Hugelier, Sint-Jansstraat 14, 8791 Beveren-Leie, kandidaat-burgerlijk ingenieur, student 5e jaar aan de polytechnische afdeling van de K.M.S.;

- Olivier Carlens, rue Saint-Anne 67, 1357 Héléécine, kandidaat-burgerlijk ingenieur, student 5e jaar aan de polytechnische afdeling van de K.M.S.

II. *Rechtspleging*

Bij beschikking van 17 juni 1991 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers L.P. Suetens en P. Martens hebben op 18 juni 1991 geoordeeld dat er geen toepassing diende te worden gemaakt van de artikelen 71 en 72 van de organieke wet.

Van het beroep is conform artikel 76, § 4, van de organieke wet kennisgeving gedaan bij ter post aangetekende brieven van 8 juli 1991.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 30 juli 1991.

Bij beschikking van 20 augustus 1991 heeft de voorzitter in functie de termijn waarbinnen een memorie moet worden ingediend, voor de Vlaamse Executieve tot 15 september 1991 verlengd.

Van die beschikking is kennis gegeven aan de Vlaamse Executieve bij ter post aangetekende brief van 20 augustus 1991.

De Franse Gemeenschapsexecutieve en de Vlaamse Executieve hebben respectievelijk op 22 augustus 1991 en op 16 september 1991 een memorie ingediend.

Van die memories is kennisgeving gedaan conform artikel 89 van de organieke wet bij ter post aangetekende brieven van 4 november 1991.

Verzoeker Ph. Vande Castele heeft namens alle verzoekers een memorie van antwoord ingediend op 2 december 1991.

Bij beschikking van 21 november 1991 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 15 juni 1992.

Bij beschikking van 24 maart 1992 heeft het Hof beslist dat de zaak in gereedheid is en heeft het de dag van de terechtzitting bepaald op 23 april 1992.

Van die beschikking is aan de partijen evenals aan hun advocaten kennis gegeven bij ter post aangetekende brieven van 26 maart 1992.

Ter terechtzitting van 23 april 1992 :

- zijn verschenen :

. Ph. Vande Castele, verzoeker, voornoemd;

. Mr. G. Schoeters loco P. Devers, advocaten bij de balie te Gent, voor de Vlaamse Executieve, Jozef II-straat 30, 1040 Brussel;

- hebben de rechters-verslaggevers L.P. Suetens en P. Martens verslag uitgebracht;

- zijn Ph. Vande Castele en Mr. Schoeters gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van voormelde wet op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

1. *Over het voorwerp van het verzoekschrift*

A.1.1. Het door de verzoekers ingediende verzoekschrift betreft in hoofdorde een beroep tot vernietiging gericht tegen artikel 90, § 2, 3°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid. Het verzoekschrift is getiteld "vordering tot vernietiging" en tot besluit vragen verzoekers "onderhavig verzoekschrift tot vernietiging ontvankelijk en gegrond te verklaren".

A.1.2. Onder punt f van hun verzoekschrift stellen de verzoekers de volgende bijkomende prejudiciele vraag aan het Hof :

"Is art. 1 van de wetten op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens, gecordineerd op 31 december 1949 (*Belgisch Staatsblad*, 1 maart 1950) in strijd met de art. 6 en 6bis, en 17 van de Grondwet ?".

A.1.3. Volgens de Vlaamse Executieve dient deze vraag als niet-ontvankelijk te worden afgewezen daar overeenkomstig de artikelen 26 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 enkel rechtscolleges een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof kunnen stellen.

B.1. Op grond van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 kunnen enkel rechtscolleges een prejudiciële vraag aan het Hof stellen. De wet van 31 december 1949 waarop de zogenaamde "prejudiciële vraag" betrekking heeft, kan op grond van artikel 3, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof ook niet het voorwerp zijn van het door verzoekers ingestelde beroep tot vernietiging.

Het Hof is derhalve enkel gehouden uitspraak te doen over het beroep tot vernietiging gericht tegen artikel 90, § 2, 3°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 12 december 1990 en niet over de door de verzoekers gestelde prejudiciële vraag.

2. *Onderwerp van de bestreden bepalingen*

A.2. De bestreden bepaling luidt als volgt :

" Art. 90. § 1. De Vlaamse Executieve bepaalt het administratief en het geldelijk statuut van het gespecialiseerd personeel dat wordt in dienst genomen voor sommige betrekkingen in de diensten waar bevoegdheden inzake wetenschapsbeleid zijn gegroepeerd. Dit personeel wordt in dienst genomen volgens de bepalingen van artikel 88.

§ 2. Deze personeelsleden dienen, onverminderd de vereisten bepaald in artikel 88, te voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° ...

2° ...

3° voor attaché :

a) ofwel houder zijn van een diploma van doctor dat behaald werd na verdediging in het openbaar van een verhandeling of van een diploma van ingenieur van academische graad en zes jaar relevante ervaring tellen.

b) ofwel houder zijn van een universitair diploma behaald na minstens vier jaar studie en negen jaar relevante ervaring tellen ".

Artikel 88, waarnaar wordt verwezen, bepaalt :

" De Vlaamse Executieve kan, binnen een termijn van één jaar volgend op de inwerkingtreding van de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, onder door haar vast te leggen voorwaarden en door bemiddeling van het Vast Wervingssecretariaat, gespecialiseerd personeel in dienst nemen, hetzij in statutair verband, hetzij in contractueel verband. Deze indienstnemeningen gebeuren op grond van kwalificaties vastgelegd in een functieomschrijving en op basis van ervaring en verdiensten die onder meer blijken uit een curriculum vitae.

Onverminderd de in voorkomend geval nader te bepalen bijzondere diploma- en ervaringsvereisten dienen de betrokken personeelsleden minimum in het bezit te zijn van een diploma dat toegang verleent tot de betrekkingen van niveau 1 ".

3. *Over de memorie van de Vlaamse Executieve*

A.3. In de memorie van antwoord werpen de verzoekers ten aanzien van de memorie van de Vlaamse Executieve op dat die buiten termijn zou zijn ingediend en derhalve *ratione temporis* niet-ontvankelijk is. Tevens stellen zij dat voormelde memorie op pagina 11 voor de verzoekende partijen beledigende passages zou bevatten en vragen zij dat het Hof zou bevelen dat die passages worden geschrapt.

B.3.1. De termijn voor het indienen van de memorie van de Vlaamse Executieve verstreek op zondag 15 september 1991. Met toepassing van artikel 119 van de bijzondere wet van 6 januari 1989, werd de memorie met ter post aangetekend schrijven aan het Hof toegezonden op de eerstvolgende werkdag, dit is maandag 16 september 1991.

De memorie is derhalve ontvankelijk *ratione temporis*.

B.3.2. In de door de verzoekende partijen aangeduide passages neemt de Vlaamse Executieve een standpunt in dat ingaat tegen de standpunten van de verzoekers. Het Hof oordeelt dat dit niet geschiedt in bewoordingen die van die aard zijn dat zij de verzoekers kunnen kwetsen in hun eer.

4. *Over de ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging*

A.4.1. In hun verzoekschrift beroepen de verzoekers zich tot staving van hun belang hetzij op hun hoedanigheid van een burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de polytechnische afdeling van de Koninklijke Militaire School (de eerste tot en met de zesde verzoeker), hetzij op hun hoedanigheid van potentiële houders van een diploma van burgerlijk ingenieur met wetenschappelijke graad (de zevende en de achtste verzoeker, beiden student vijfde jaar aan de polytechnische afdeling van de K.M.S.).

A.4.2. De Vlaamse Executieve betwist de ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging doordat de verzoekers niet zouden doen blijken van het rechtens vereiste belang.

De Vlaamse Executieve wijst erop dat in de bestreden

bepaling niet enkel een diploma maar tevens ervaring (zes jaar in littera a) negen jaar in littera b)) wordt vereist. Vermits de indienstnemeningen uiterlijk op 31 december 1991 moesten gebeuren, moest ook uiterlijk op die datum aan de ervaringvereiste zijn voldaan. De zevende en de achtste verzoeker zijn nog student en doen dus in geen geval van een belang blijken. Voor de andere verzoekers vraagt de Executieve dat ze aan de hand van de datum van hun diploma zouden bewijzen over de vereiste ervaring te kunnen beschikken.

A.4.3. In antwoord op die vraag delen de verzoekers in hun memorie van antwoord mede dat de eerste tot en met de derde verzoeker hun diploma behaalden in december 1985, de vierde en de vijfde verzoeker in december 1984 en de zesde verzoeker in december 1983.

B.4.1. Op grond van de bestreden bepaling moet men voor de functie van attaché :

a) ofwel houder zijn van een diploma van doctor dat behaald werd na verdediging in het openbaar van een verhandeling of van een diploma van ingenieur van academische graad en zes jaar relevante ervaring tellen;

b) ofwel houder zijn van een universitair diploma behaald na minstens vier jaar studie en negen jaar relevante ervaring tellen.

B.4.2. De verzoekers voeren aan dat de burgerlijk ingenieurs van de polytechnische afdeling van de K.M.S. noch onder a) noch onder b) ressorteren en dus niet voor de functie van attaché in aanmerking komen; ze betwisten de bestreden bepaling niet in zoverre naast de diplomavereiste ook zes of negen jaar ervaring wordt vereist.

B.4.3. Bij de beoordeling van het belang van de verzoekers moet rekening worden gehouden met het feit dat de bestreden bepaling slechts een beperkte geldingsduur had. Op grond van artikel 88 van het decreet van 12 december 1990 moest de Vlaamse Executieve tot de indienstneming van de in artikel 90, § 2, bedoelde attachés overgaan binnen een

termijn van één jaar volgend op de inwerkingtreding van de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dat was uiterlijk op 31 december 1991.

B.4.4. Uit de door de verzoekers aan het Hof voorgelegde gegevens met betrekking tot het tijdstip van de door hen behaalde diploma's blijkt dat geen van de verzoekers op 31 december 1991, dit is de uiterste datum voor indienstneming van de bedoelde attachés, kon beschikken over de door artikel 90, § 2, 3°, b) vereiste ervaring van negen jaar. Op het ogenblik dat ze hun verzoekschrift indienden was het dus duidelijk dat ze door die bepaling niet rechtstreeks en ongunstig in hun situatie konden worden geraakt.

B.4.5. Wat de indienstnemingen betreft die zijn bedoeld in artikel 90, § 2, 3°, a), doen enkel de eerste tot en met de zesde verzoeker blijken van het rechtens vereiste belang. De zevende en de achtste verzoeker konden voor deze indienstnemingen niet in aanmerking komen vermits ze op 31 december 1991 niet afgestudeerd waren, en dus zeker niet over zes jaar ervaring konden beschikken.

B.4.6. Het beroep tot vernietiging is derhalve niet ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen artikel 90, § 2, 3°, b).

In zoverre het beroep tegen artikel 90, § 2, 3°, a, is gericht, is het slechts ontvankelijk wat de eerste tot en met de zesde verzoeker betreft.

5. *Over de grond van de zaak*

A.5.1. Voor de indienstneming als attaché vereist de bestreden bepaling dat men houder moet zijn ofwel van een diploma van doctor dat behaald werd na verdediging in het openbaar van een verhandeling of van een diploma van ingenieur van academische graad en zes jaar relevante

ervaring tellen (littera a), ofwel van een universitair diploma behaald na minstens vier jaar studie en negen jaar relevante ervaring tellen (littera b).

De burgerlijk ingenieurs van de polytechnische afdeling van de Koninklijke Militaire School zijn geen universitair gediplomeerden, noch houders van een academische graad; zij komen dus volgens de verzoekers niet in aanmerking voor de functie van attaché.

A.5.2. De burgerlijk ingenieurs van de K.M.S. kunnen een bijkomend diploma van ingenieur behalen in een universitaire faculteit na één of twee jaar studie. Zelfs met dat diploma van ingenieur met wetenschappelijke graad dat door verscheidene verzoekers werd behaald, lijkt het volgens de verzoekers zo te zijn dat de houders van die diploma's niet zullen kunnen solliciteren naar een betrekking van attaché.

A.5.3. De verzoekers wijzen er verder op dat door littera a) van de bestreden bepaling van de ingenieurs een academische (dus wettelijke) graad wordt vereist, terwijl in littera b) de andere universitaire diploma's zonder enig onderscheid tussen " wettelijk " en " wetenschappelijk " worden aanvaard.

Tenslotte merken ze op dat het paradoxaal is dat de buitenlandse diploma's die door Belgen zijn behaald, wel in aanmerking kunnen komen, zonder dat zij een werkelijke graad vormen.

A.5.4. De verzoekers menen dan ook dat de bestreden bepaling in menig opzicht een schending inhoudt van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet. Enerzijds wordt de ingenieurs van de K.M.S. en de ingenieurs met wetenschappelijke graad de toegang tot de functie van attaché ontzegd; anderzijds worden ze anders behandeld dan de universitair gediplomeerden - ongeacht of die een wetenschappelijke of wettelijke graad hebben - en dan degenen die in het bezit zijn van een buitenlands diploma.

Voor die onderscheiden behandeling bestaat volgens de verzoekers geen objectieve en redelijke verantwoording.

A.5.5. De verzoekers suggereren dat ter verantwoording voor het verschil in behandeling naar de examenprogramma's zou kunnen worden verwezen. Een vergelijking van de examenprogramma's van burgerlijk ingenieur enerzijds en van ingenieur van de K.M.S. anderzijds, toont volgens de verzoekers echter aan dat tussen beide een grote gelijkenis bestaat zodat dit argument niet objectief, redelijk en relevant is.

De verzoekers wijzen er ook op dat een vergelijking met de burgerlijk ingenieurs alleen niet opgaat, gelet op de algemene formulering van de aanwervingsvoorwaarden in de bestreden bepaling, die de functie van attaché toegankelijk

maakt voor alle universitair gediplomeerden.

A.5.6. Ter ondersteuning van hun middel verwijzen de verzoekers ook naar de wet van 22 oktober 1990 die artikel 54 van de wetten op het toekennen van de academische graden heeft vervangen en waarin de polytechnici toegang tot alle openbare ambten wordt verleend. Het is volgens de verzoekers discriminerend dat een decreet daarvan afwijkt zonder relevante verantwoording.

A.5.7. De verzoekers menen dat de bestreden bepaling ook een schending inhoudt van artikel 17, § 3, eerste lid, van de Grondwet, dat voor iedereen het recht op onderwijs waarborgt, met eerbiediging van de fundamentele rechten en vrijheden.

Op grond van die bepaling berust volgens de verzoekers op de Staat de verplichting aan allen en zonder discriminatie een recht van toegang tot de bestaande onderwijsinstellingen te waarborgen en de officiële erkenning van de voltooide studies te verzekeren ten einde het gebruik van de diploma's op beroepsvlak mogelijk te maken.

Door de ingenieurs van de K.M.S. en de ingenieurs met wetenschappelijke graad uit te sluiten van de functie van attaché en hen anders te behandelen dan de universitair gediplomeerden en de ingenieurs met een buitenlands diploma is de bestreden bepaling in strijd met het genoemde grondwetsartikel.

A.5.8. Tenslotte verwijten de verzoekers de bestreden bepaling ook de niet-inachtneming van de beginselen van niet-discriminatie en gelijkheid verankerd in de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet bij de uitoefening van diverse fundamentele rechten die door Internationale Pacten, Overeenkomsten en andere Verdragen zijn erkend, die in België rechtstreekse werking hebben, zo onder meer het " recht op arbeid en op vrije keuze van arbeid ", het " recht op de vrije uitoefening van elk beroep ", en het " recht op onderwijs en opvoeding en het recht op de vrije ontplooiing ".

Die algemene beginselen zijn volgens de verzoekers verankerd in diverse bepalingen, afzonderlijk genomen en samen met de algemene beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, zoals de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, artikel 2 van het Eerste Aanvullend Protocol van het E.V.R.M., in samenhang met artikel 14 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Europees Sociaal Handvest en het Internationaal Verdrag betreffende de economische, sociale en culturele rechten.

A.5.9. De Vlaamse Executieve wijst in verband met de grond van de zaak op de beperkte draagwijdte van de bestreden bepaling, zowel wat de geldingsduur als de inhoud

betreft.

De Vlaamse Executieve oordeelt dat de bestreden bepaling geen schending inhoudt van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet en meent voor dat standpunt steun te vinden in het arrest van het Arbitragehof nr. 10/91 van 2 mei 1991.

Volgens de Executieve is het door de decreetgever genomen onderscheidingscriterium objectief en redelijk verantwoord, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de bestreden bepaling.

De decreetgever heeft de Vlaamse Executieve, bij de opstarting van haar nieuwe personeelsstructuur, de mogelijkheid willen geven een beperkt, hoog gespecialiseerd en afzonderlijk corps in dienst te nemen, hetzij statutair, hetzij contractueel, middels een eigen statuut (artikel 89).

Wat het wetenschapsbeleid betreft heeft de decreetgever de aan de Vlaamse Executieve gegeven vrijheid van handelen beperkt teneinde de vereiste kwalificaties beter in overeenstemming te brengen met de aard van de te begeven functies en heeft daarbij als algemene regel gehanteerd dat de betrokkenen een universitaire opleiding dienden te hebben genoten en ervaring dienden te hebben inzake wetenschappelijk onderzoek en/of onderzoekscoördinatie.

De aldus gemaakte keuze vertrekt volgens de Executieve terecht van het standpunt dat het wetenschappelijk onderzoek bij uitstek aan de universiteiten aan bod komt, inbegrepen de desbetreffende methodologie, terwijl dit alles gelet op de eigen opdracht van de K.M.S., de specifieke aspecten van vorming die zij verstrekt, en de bijzondere roeping van haar studenten die normaliter een militaire carrière zullen doorlopen, daar quasi, zonet geheel afwezig is, althans wat betreft de civiele aspecten ervan.

De Executieve besluit dat er ook geen disproportie bestaat tussen het aangewende middel en het beoogde doel, nu de aanwervingen in de context van gedifferentieerde behandeling strikt in tijd beperkt zijn en slaan op een beperkt aantal functies, te begeven in sectoren waar de voorkeur voor burgerlijk ingenieurs allesbehalve evident is.

Over de schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet

B.5.1. Zoals gesteld onder B.4.1 tot B.4.6, doen de verzoekers niet blijken van het rechtens vereiste belang bij de bestrijding van artikel 90, § 2, 3°, b. Het door de verzoe-

kers aangevoerde middel moet derhalve slechts worden onderzocht in zoverre het betrekking heeft op artikel 90, § 2, 3°, a, van het genoemde decreet. De bestreden bepaling stelt de voorwaarden vast voor de indienstneming van gespecialiseerd personeel voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, meer specifiek voor diensten waar bevoegdheden inzake wetenschapsbeleid gegroepeerd zijn, en stelt dat voor de indienstneming als attaché men houder moet zijn van een diploma van doctor dat behaald werd na verdediging in het openbaar van een verhandeling of van een diploma van ingenieur van academische graad en zes jaar relevante ervaring tellen.

B.5.2. De verzoekers oordelen dat artikel 90, § 2, 3°, a, van het bestreden decreet strijdig is met de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet doordat het de houders van een diploma van ingenieur van academische graad in aanmerking neemt, doch niet de burgerlijk ingenieurs die zijn afgestudeerd aan de polytechnische afdeling van de K.M.S.

B.5.3. De grondwettelijke regels van de gelijkheid der Belgen voor de wet en van de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen zou worden ingesteld, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met inachtneming van het doel en de gevolgen van de bestreden maatregel alsmede van de aard van de in het geding zijnde beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen redelijkerwijze niet evenredig zijn met het beoogde doel.

B.5.4. Naar luid van artikel 1, eerste lid van de wet van 18 maart 1838 houdende organisatie van de Koninklijke Militaire School, gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 6 juli 1967, is de K.M.S. " een instelling van hoger onderwijs

bestemd voor het vormen van officieren voor de strijdkrachten ". Uit die specifieke doelstelling kan men afleiden dat er, vanaf de oprichting van de school, tussen degenen die er zijn gevormd en de ingenieurs komende uit de universiteiten verschillen bestonden die kunnen verantwoord worden dat zij op een verschillende manier worden behandeld.

B.5.5. Aangezien de vorming die aan de leerlingen van de polytechnische afdeling van de K.M.S. wordt verstrekt, onder meer dezelfde cursussen omvat als die welke aan de toekomstige ingenieurs in de universitaire faculteiten worden gegeven, werden door de nationale wetgever steeds meer bepalingen aangenomen die ertoe strekken aan beide opleidingen gelijkwaardige rechtsgevolgen te geven.

Er blijven nochtans objectieve verschillen bestaan die verband houden met de eigen opdracht van de Koninklijke Militaire School, met de specifieke aspecten van de vorming die zij verstrekt en met de bijzondere roeping van haar leerlingen, die normalerwijze een militaire loopbaan zullen doorlopen die voor de burgerlijk ingenieurs die afgestudeerd zijn aan de universiteit niet rechtstreeks openstaat; die verschillen verantwoord worden dat de opleiding aan de K.M.S. en een opleiding tot ingenieur van academische graad aan de universiteiten niet in alle opzichten als absoluut gelijkwaardig worden beschouwd.

Voor het door de decreetgever gemaakte onderscheid bestaat een objectieve en redelijke verantwoording.

B.5.6. De decreetgever heeft de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet niet geschonden door in artikel 90, § 2, 3°, a, van het decreet van 18 juli 1990 de afgestudeerden aan de polytechnische afdeling van de K.M.S. niet op gelijke wijze te behandelen als de burgerlijk ingenieurs met academische graad.

Over de schending van artikel 17, § 3, eerste lid, van de Grondwet

B.5.7. Artikel 17, § 3, eerste lid, van de Grondwet bepaalt :

" Iedereen heeft recht op onderwijs, met eerbiediging van de fundamentele rechten en vrijheden. De toegang tot het onderwijs is kosteloos tot het einde van de leerplicht ".

Deze grondwetsbepaling wordt niet geschonden door de bestreden bepaling die geen betrekking heeft op de toegang tot het onderwijs, maar op voorwaarden inzake de aanwerving, gedurende een termijn van één jaar, van gespecialiseerd personeel voor de diensten met betrekking tot het wetenschapsbeleid.

Over de schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet in samenhang met sommige bepalingen van internationaal en supranationaal recht

B.5.9. De verzoekers voeren ook aan dat de bestreden bepaling een schending inhoudt van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet in samenhang met sommige bepalingen van internationaal of van supranationaal recht.

Een middel dat in het verzoekschrift is uiteengezet, voldoet slechts aan de voorschriften van artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 wanneer het niet enkel vermeldt welke bepalingen door de bestreden norm zijn geschonden, maar tevens aangeeft in welk opzicht ze zijn geschonden.

Aangezien verzoekers niet te kennen geven in welk opzicht

de aangehaalde bepalingen van internationaal en supranationaal recht zouden zijn geschonden, is het middel op dit punt niet ontvankelijk.

Om deze redenen,

Het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof op de openbare terechtzitting van 13 mei 1992.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

J. Delva